

Abstrakt

Práce ukazuje proměnu jako princip tvorby i recepce literárního textu. V rámci produkce vychází z pomíjivé povahy okamžiku jakožto výseku ze skutečnosti a na text pohlíží jako na způsob, jak daný výsek zachovat a nechat přežít. Je však zřejmé, že má-li vybraný prvek z fyzické skutečnosti – ze své podstaty pomíjivý – v textu přežít, pak je třeba ho proměnit: ve své vlastní přirozenosti prvek skutečnosti pomíjí, co je třeba změnit, aby nepominul? Analýzou autorů tematizujících tuto vlastnost textu se práce dostává k chápání tvorby jako objevování takového prostředí v rámci textu, které umožní pomíjivou skutečnost zakonzervovat.

V rámci recepce se práce zabývá vlivem textu na prožívanou skutečnost. Nejde jí přitom pouze o nahlížení skutečnosti prizmatem určitého díla, jako to činili literární hrdinové Don Quijote nebo paní Bovaryová, ale o hlubinnou proměnu vnímání skutečnosti způsobenou básnickým pohledem na jevy reálného světa.